

Bây giờ thì xin nói dồn ông X.

Hồi thiền trống – hồi i mà sau này "đỗ c" ghi là ngày – ông X làm việc cho một hãng t c a ngo i qu c. Ông làm việc lâu năm và rất đắc l c nên ban giám đốc giao cho ông những chức vụ quan trọng v i quy n h n v tài chánh th t r ng rai. Đó th c hi n nh ng ch ng trình xây dựng đ s c a h ng, ông thường xuyên giao dịch v i chánh quy n. Nh y, ông "quen l n" nhiều trong cả hai g i dân số và quân số

đa v nh c a ông, con ng i d b cám d vì t l i. Ch ng có gì khó h t. Ch c n "nh m m t" m t chút là nhà thuê s bi t cách đ n n. Ch c n "bi t ph i qu y" m t chút là v "áp phe" riêng cho mình. Ch c n "bóp ch t b t b" m t chút là h t ch n nh ng đ a không theo b e cánh...

Ông X l i không thu t h ng "bi t làm ăn" nh k tr n. Ông l n lên trong m t gia đình theo Kh ng gi o, l y "nhân nghĩa l tr t t" làm ph ng châm, luôn đ cao giá tr đ o đ c c a con ng i. Cho nên làm việc cho h ng g n hai m i năm mà không th y ông... "x m u" chút g h t ! B n b e có đ a ch e ông nh t. Ông c i: "Th tao nh t m tao gi trон liêm s . Cái đ m i là cái kh o. Ng i ta có th ch e tao nh m t ch e tao. Ch không ai dám khi d tao h t. Cái phach c a tao là l ch đ o !".

... 30 tháng t 1975. Ông X đ a không di t n. Nghĩ r ng mìn làm việc cho h ng t , l i là h ng c a ngo i qu c, ch c "h kh ng làm g đ u". Ch ng d e quân m u tai b e o (Gi i ph ng mi n Nam) và quân nон c i (b đ i) vào Nam ti p thu tu t tu t. H ng công h ng t g , l n nh g c ng "đ p" h t ráo (Tr c đó, h có tuyên b "kh ng đ ng t i c y kim s i ch c a dân", và s th t, h đ a làm đ ng nh v y, m i ch t ! B ng c l a h đ a l y h t, ch ch a c... c y kim s i ch ! Cho n en, c th y ai th a g i r ng b cách m ng... c p m t c y kim s i ch đ u ? V y m sao ai c ng n o h "n o m t đ ng m t làm m t n o" h t ! Oan cho h ! Có đ u l v i "c y kim s i ch ", ng i dân kh ng bi t... "l m kh g i n". Ch c n c n m c may c a m i n g l i đ kh i ph i n, kh i ph i n i n !).

Hàng cỗ a ông X bỗn quan mǔ tai bèo mang bí sỗ K7 ti&u p thu. May cho lóng: người dỗ n đỗ u toán ti&u p thu là người chú bà con đi khu hãi kháng chiãn 1945. Nhã ông này can thi&u p nãn ông X không bỗn đãi cãi tĩt o, nhãng bỗn đãi đãi "hã tĩtng công tác" lã mãt kho hóa chãt (Sã che chã ngã i thãn nhã vãy rãt hiãm thãy trong chã đã). Vã có lã vì vãy mà chãa đãy sáu thãng sau, ông cãn bỗn đão cho "vã vãn" mãc dãu chãa tĩt hãng tuãi!).

Bỗy giã, ông X ăn lãng 80 đãng. Trong khi người tài xã cãu cãa ông lãnh 90 đãng ! Ông đãc phát lãng mãi thãng hai kã. Mãi kã là 40 đãng nhãng bỗn giã lãi 2 đãng đã cho vào sã ti&u t kiãm (Nhã Nãc lo cho dân chí tinh nhã vãy mà vãn có ngã i khãng bãng lòng. Lã thãt !).

Bỗy giã, vã tĩt cã ngân hàng đãu bỗn tĩtch thu, nãn ti&u n cãa mà ông X đã trong ngân hàng cãa lãng kã nhã đã... cãng cã hãn ! Ông X trãng tay vã... trãng mãt.

Bỗy giã, vã con ông X rã ra đãi làm trong mãy tĩt hãp. Hai đãa nhã nhãt lã nhà dán bao giãy bỗn mãi cho bãn hàng ngoài chã gói đã. Ông X bán lãnh xe cã, bàn ghã tĩt...

Nhiãu khi ông thãm nghĩ: "Mình đãi tĩt hão giã trãn liêm sã tĩt mãy mãi năm. Bây giã ... đãi lãy cái ăn cũng khãng đãc. Phãi chi hãi đó mình nhãm mãt lãm bãy, mánh mung chãp giãt đãy túi rãi bay ra ngoãi quãc lã, thì bây giã mình đãu có ngã i đãy nhãn cái khã cãc cãa vã con ! Riãt rãi khãng biãt lã mình khãn hay mãnh dãi nãa".

Hôm nay là ngày ông đãi bán chiãc xe đãp cãa ông. Ông đãa tinh kã : đãp xe ra chã thãng nhãa xe đãp lã góc đãng xin nó cho đãng nhã đãbán; lã đó ngã i qua lãi cũng đãng và ngã i ghã vào bãm bãnh hay sãa xe cũng thãng; thã nào cũng có ngã i hãi mua. Sau khi lau chã sã chã sã chiãc xe, ông lãy mãt miãng bia cãng viãt lãn đó "Bán xe đãp" rãi khoét lã xã sãn dãy đã mang ra cãt tĩt chã. Vãa lãm ông vãa nghĩ đãn thãn phãn cãa mãnh, đãn cái liêm sã mà ông đãa đão đãng tĩt bao nhiêu nãm. Ông cãi chua chãt: "Cái liêm sã khãng giãa trã bãng chiãc xe đãp !". Bỗng ông nãy ra mãt ý, vãa hãi hãc vãa tĩt bão: "Tãi sao mãnh khãng treo bãng bán cái liêm sã ? Cãi chãi, sã gã ?". Vãy là ông lãy mãt miãng cãc-tĩt, nãn nãt viãt lãn đó hàng chã "Bán cái liêm sã. Bão đãm 20 nãm chãa sãt mã". Khoét lã xã dây xong, ông cho hãt vào túi xách, đãp xe ra ngã.

Thãng nhã sãa xe tuãi đã mãi hai mãi ba. lãm nhom, đãn thui, cãi hã lãi. Sáng não não cũng kéo chiãc xe hai bãnh chã hai thùng gã nhã và mã đã nghã, ra... hành nghã cãnh trã đèn

ở góc đòng. Số người ta không biết hay sao mà thấy nó có treo trên tr&u; đèn t&u;m búng tr&u;ng sún chú đú "Tôi đây súa xe đúp đú lo` i".

Khi ông X xin đóng nhú, nó vui vúnh hún lúi ngay:

- Dú đúc ! Dú đúc ! Ông Hai cú đúng xe cúnh cút đèn đó, không sao hút. Chú này là chú"bá tánh" chú phúi cúa riêng cháu đâu mà ông Hai xin phép !

- Rúi nó lúy cái thùng gú úp xuúng, múi

- Ông Hai ngúi. Cháu đang lúy tay !

Nó làm nhú núu nó không lúy tay thì nó có bún phún phúi ngúi... tiúp chuyún ông X vúy ! Ông thấy có cúm tình ngay vúi thúng nhú. Ông cúm cún rúi lúy hai miúng cúc-túng ra, treo mút túm lên sún xe đúp, túm thú hai đeo lên cú cúa mình mút cách thích thú !

Ông ngúi xuúng thùng gú phúia sau lúng thúng nhú, đút thuúc hút, ung dung. Thúng nhú đang ráp súi dây sên vào chiúc xe đúp dúng ngúcc. Nó vúa làm vúa nói chuyún vúi ông X, mút vún nhìn chúm chú vào công viúc.

- Ông Hai bán xe rúi lúy gì mà đi ?

- Thì... tôi đi chung xe vúi bà nhà tôi.

- Ông đèo bà hay bà đèo ông vúy ?

Ông X b>t c>i:

- Dĩ nhiên là tôi đèo b> ch> !

- Ý ! Bây gi> đ>i đ>i r>i. M>y bà ch> ch>ng ch> y bon bon thi>u g>i, ông Hai.

Nói xong, nó c>i h>c h>c. Ng>ng m>t lúc, ch>ng nh> đang ng>m nghĩ g>i đó. R>i nó nói ti>p, gi>ng ngang ngang:

- Bây gi> sao nh>i u ng>ng i bán đ> bán đ>c trong nhà quá. Ở xóm c>a cháu, th>y có ng>ng i c>y g>ch b>ng n>n nh>a l>en bán đ>ng ăn, ông Hai à !

Hình &nh đó làm ông xúc đ>ng. Ông không bi>t ph>i nói g>i. S>b>n cùng c>a ng>ng i dân trong ch> đ> đ>ng g>i là &u vi>t này, đã v>ng t>u xa t>m t>ng t>ng c>a con ng>ng i... thì còn l>i g>i đ> nói ? Im l>ng, ông hít nh>i u h>i thu>c dài...

Th>y sao "ng>ng i đ>i tho>i" c>a nó làm thịnh, th>ng nh> quay đ>u nhìn l>i. Bây gi> nó m>i th>y t>m b>ng ông đeo tr>ng ng>c. Nó ng>c nhiên:

- Ờa ! Ông còn bán cái gi>ng g>i n>a v>y ?

- Thì... cháu đ>c coi.

- Cái... "liêm" ... Cái "liêm s>" là cái g>i v>y, ông Hai ?

- Ờ... Cái liêm s> là... (Ông ng>p ng>ng tìm l>i đ> gi>i nghĩa) Là ... Là cái mà thiên h> ai cũng

quí tr  ng h t. Ng i ta coi nó có giá trị nh ... có giá trị nh ...

- Nh^ó h^ót xoàn h^ó ông Hai ?

! Đ i lo i nh  v y. Thiên h  cho r ng ng i nào có cái liêm s  c ng th y s ng ng i kh ng k m.

Năi tánh tò mò, thng nh chui v i hai tay vào m t mi ng gi cũng d nh tay c a nó, r i xoay h n ng i l i, hâm h :

- Ông Hai cho cháu coi một chút đ c không ? T  cha sanh m  đ  cháu chưa nghe nói t i cái liêm s  bao giờ, ch  đ ng nói th y.

- À cái này không có coi đ^ó c. L^{ên} lên r^{ồi} cháu s^ẽ bi^t.

Thì nghe nhau tiu nghe u, quay trờ vở công việt c mà nghĩ: "Chết là đòn xóm lóm nêng sỏi!"

Có hai thanh niên dỗng lối bám bánh xe. Cả hai đều đeo cincture treo trên ngực ông X. Một anh hói anh kia:

- Cái liêm sỏi là cái gì vui ý mày ?

Thông nhó nói hót, vỗ sành sỏi:

- Là đợt nỗ lực trang loài xâm n. Mùc lầm đó !

Ông X m m c i, chưa ch t nghĩ: "Ch  d  đ u c  d y con ng i ph i c  liêm s . B y gi , ch  th y h c d u tranh, h c h n th u, h c gi t ch c... ch  d u th y h c l m ng i c  d o d c, tr ng l  nghĩa d  m  bi t liêm s  l  g  ? "

M t anh b  d i, n n c i nghiêng nghiêng, t p Honda vào h i mua "sắm" xe d p. Th ng nh n i: "S a xe ch  kh ng có bán d  ph  t ng". Ch  cho anh b  d i d i khuất, nó quay lại c i c i c i n i v i ông X:

- Ruột xe th n i ruột xe. Máy ch  n i "s m". H i d u ch u d u c  bi t. Ch u ch  qua b  x m b n n c s m l  b n kia d ng. Th y c i qu  ! H  n i tiếng g i d u kh ng, h  !

M t thanh niên ch  m t  ng gi , ng ng l i nh  th ng nh  siết l i c i d u b n d p. Sau khi nh n  ng X, anh thanh niên h i nh   ng gi :

- Liêm s  l  c i g i h   ng n i ?

Ông gi  t ng h ng r i n i, gi ng nghiêm trang:

- L  c i m t b t con ng i ta phải c n th n trong suy t  trong h nh d ng. N  kh ng cho con ng i ta l m b y l m qu y, l m sai d o l y. N  b t con ng i ta phải biết x u h  khi c  y x m ph m thu n phong m  t c. Qu  l m, con th y kh ng ? V y m t th i buổi b y gi  c  m y ai biết n  là g i...

Tr  ti n xong, ng i ch u d i ng i  ng gi  d ng ho ng v ng ch i trên p t-ba-ga r i m i d p d i. Ông gi  quay d u nh n l i  ng X, gi ng nh n m t m n d  c  !

M t tr i d l n cao. Cây me gi  c nh d o d  b ng m t r i xu ng ch  "h nh ngh " c a th ng nh . Gi  th i hiu hiu. L  me l ng t ng r ng...

Một ông già râu tóc bạc phơ đập xe lắc cắc ghé vô nhả sáu cái thùng. Sau khi... "kiểm tra" lì bén, thùng nhả gãy gãy đứt mẻ dù tay nó dập hely:

- Cha... Vợ này hối lâu à ông Hai. Cũng năm mươi phút à !

- Không sao. Tao đói. Tao thiếu gì thì giỗ.

Nó vàng lót úp cái thùng gỗ còn lì, đứt gãy chỏ ông X:

- Ông nghe đây. Có ông Hai này nghe bán xe, tối sáng giờ không thấy ai hối hết. Chỗ cung buôn !

Đó là cách nó giỗ i thiếu đói hai người đều dàng bắt chay nhau, nứu mùi n.

Ông già nghe xuê ng, gật đầu chào ông X, rỉ mồm béc thuỷc rẽ, mỉ:

- Ông vẫn muốn điều chói.

- Cám ơn. Tôi có đem theo thuỷc vịnh sỏi ở nhà.

Ông X lạy trong túi ra hộp thiếc giáp màu vàng (lỗi đong thuỷc đếm 555 ngày xưa) móp méo trầy trật, mài ra mòn lồi:

- Ông hút thuốc này coi.

Ông già cột béc thuỷ vào túi lông mót đỉu của ông X đeo lên môi, đút. Ông hít mấy hơi thở dài rồi gậtぐ:

- Ủm... Một phen Lòng Số nha phen Gò Vấp.
- Đúng ! Ông rành quá !
- Một đòn hút thuỷ mà không rành sao đòn c, ông bén.

Hai người im lặng thở nhung hối dài. Giờ đó, đòn cũng vang, chung nghe tiếng lách cách sà a xe cộ a thung nhau. Một lúc lâu sau, bỗng ông già tưng hùng rộn nhẹo một nhìn thung ông X, gióng ôn ton:

- Ông bén à. Tôi nghĩ nếu ông bén còn chút liêm sẹo thì nên đập tóm béc bán liêm sẹo cộ a ông đi. Chứ có phỏng vô liêm sẹo mài khoe khoang khoác lác rỗng ta là thợ này, ta là thợ nứa, ta hòn thiên hòn vỗ đòn mài mài vv.... Sứa thợ, hòn không có gì hốt. Bé n vô liêm sẹo đó đã chà đập mài giá trống tinh thợn cộ a con ngựa i, đã chui bék truyền thung đòn đòn cộ a ông cha đòn lối tay không biết mấy ngàn năm.

Ông X im lặng gật gù nghe. Ông già ngóng một chút đòn hít mấy hơi thở. Rồi tiếc:

- Ông bén à. Tôi tin rằng ông bén là người có liêm sẹo. Trông giặc cho tôi thấy nhau vây. Bây giờ, đem rao bán cái liêm sẹo, ông bén có thấy đó là hành động thiêu suy nghĩ không ? Nói khùng mà nghe, giờ đây ông bén có bán đòn cộ a cái liêm sẹo, ông bén sẹo "trống tay". Không còn liêm sẹo nứa thì ông bén sẹo thành cái gì ?

Ông già ngóng đó, nhìn ông X một chút rồi nói gần tiếng tiếng:

- Ông bún sú là thúng-vô-liêm-sú

Đún đúy, thúng nhú đã súa xong cái thúng. Ông già đúng lên chào ông X, trú tiún rúi đúp xe đúi thúng.

Hút tàn đúu thuúc, ông X thú dài, đúng lên tháo hai míng cúc-t&ouacute;ng cho vào túi xách. Thúng nhú ngúc nhiên:

- Ờ a ! Bú ông Hai vú hú ?

- Ờ !

- Sao vú súm vúy ?

- Ờ ! Vú súm.

Ông X nói bún mút giúng trúng rúng. Thúng nhú ân cún dún:

- Ông Hai cún thún nghe ! Coi chúng túi nó giút cái liêm sú à. Múy thúng lúu manh nó giút búp cúa ngú i ta hoài, hè !

Ông X làm thinh đúp xe đúi, bún nghe nhú cái liêm sú cúa ông nó núng nhú chú. Vúy mà bao nhiêu lâu nay, ngày ngày ông vún c&ouacute;ng lúng c&ouacute;ng nó đú đi tìm mút chân trúi, mút lúi thoát, mút chút ánh sáng lú cuúi con đúng húm